

တရားမအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးသိန်းစိုး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးမြင့်သိန်းနှင့် ဦးဟန်ရွှိန်
တို့ရှေ့တွင်

ဦးစန်းမောင် ပါ ၅

နှင့်

ဒေါ်ခင်မြယု (ခ) ဒေါ်ခင်မမကြီး*

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၂ ရက်†

သေတမ်းစာ အတည်ပြုလက်မှတ်ထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု၊
သေတမ်းစာအရ သေတမ်းစာ အတည်ပြုသူအဖြစ်
ခန့်ထားခြင်းမခံရသူအား သေတမ်းစာ အတည်ပြု
လက်မှတ် ထုတ်ပေးခြင်းသည် မှန်ကန်မှုရှိ-မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အမွေဆက်ခံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂ တွင်
အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

* ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၂၂။
+ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားအထွေထွေအယူခံမှုအမှတ် ၃၄ တွင်ချမှတ်သော ၃၀-၉-၀၅
ရက်နေ့စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

"222 (1). Probate shall be granted only to on executor appointed by the will."

ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရ သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ်ကို သေတမ်းစာတွင် ခန့်ထားသော သေတမ်းစာအတည်ပြုသူ တစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုသာ ခွင့်ပြုနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ သေတမ်းစာ အတည် ပြုသူအဖြစ် ခန့်ထားခြင်းမခံရသူအား သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင် သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးရန် လျှောက်လွှာတွင် ဖော်ပြရမည့် အချက်အလက်များ သတ်မှတ်ရာ၌ အမွေဆက်ခံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇၆ (၁) (င) အရ သေတမ်းစာ အတည်ပြုလက်မှတ်ရရန် လျှောက်ထားရာ၌ လျှောက် ထားသူသည် သေတမ်းစာတွင် အမည်ဖော်ပြပါရှိသည့် သေတမ်းစာ အတည်ပြုသူဖြစ်ကြောင်းဖော်ပြရန် လိုအပ်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အဆိုပါသေတမ်းစာတွင် သေတမ်းစာအတည်ပြုသူ အဖြစ် ဒေါ်ခင်မြယုအား ခန့်ထားခြင်းမရှိသဖြင့် တရားရုံးက ၎င်းအား သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်ပေ။

- အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးမင်းလွင်၊ တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဒေါ်ခင်မြယု (ခ) ဒေါ်ခင်မမကြီး (ကိုယ်တိုင်လာသည်)

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၂ ခုနှစ် တရားမအထွေထွေမှု အမှတ် ၇၂ တွင် ဒေါ်ခင်မြယု (ခ) ဒေါ်ခင်မမကြီးက ဦးစန်းမောင်

ပါ ၅ တို့အပေါ် အဘွားဒေါ်လှရင် ရေးသားထားခဲ့သော ၄-၁၀-၇၃ ရက်စွဲပါ သေတမ်းစာအရ သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားရာ တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်ခင်မြယု လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးသည့် အမိန့်ချမှတ်သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးစန်းမောင် ပါ ၅ တို့က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) တွင် ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေအယူခံမှုအမှတ် ၃၄ ကို တင်သွင်းရာ မအောင်မြင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဦးစန်းမောင်တို့က တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်)၏ အမိန့်ကို ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရ ပြန်လည်စစ်ဆေးစီရင်ပေးရန် လျှောက်ထားသည့်အခါ တရားရုံးချုပ် အထူးခုံရုံးက အောက်ပါပြဿနာများကို အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာရန် အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုသည်-

- (က) သေတမ်းစာအရ သေတမ်းစာ အတည်ပြုသူအဖြစ် ခန့်ထားခြင်းမခံရသူ ဒေါ်ခင်မြယုအား သေတမ်းစာ အတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးသည့် တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သော တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏ အမိန့်သည် အမှုတွဲတွင် ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိသော သက်သေခံ အထောက်အထားများအရ မှန်ကန်မှုရှိ-မရှိ၊
- (ခ) မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ၁၉၉၈ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၀၂ တွင် ဒေါ်လှရင်က ဒေါ်ခင်မြယုအား အချင်းဖြစ်အခန်း ၄ ခန်းကို သေတမ်းစာဖြင့် ပေးခဲ့သည်ဆိုခြင်း မမှန်ကြောင်း သက်သေခံ (၂) စီရင်ချက်

အရ ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်ရာ အဆိုပါဆုံးဖြတ်ချက်သည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ ယခုစွဲဆိုသော အမှုတွင် မီးသေခြင်းရှိ-မရှိ။

မူလရုံးလျှောက်ထားသူ ဒေါ်ခင်မြယုက ဖခင်ဦးကျော်ဌေး၏ မိခင် ဒေါ်လှရင်သည် မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံအလယ်ရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၅၉၈)၊ ဦးပိုင် (၁၇)၊ ဘိုးဘပိုင်မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ နှစ်ထပ်တိုက် အပေါ်အောက် ၄ ခန်းကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ ဒေါ်လှရင် မကွယ်လွန်မီ အတူနေမြေး ဒေါ်ခင်မြယုအား ၄-၁၀-၇၃ ရက်နေ့တွင် ၎င်း၏ လွတ်လပ်သောသဘောဆန္ဒဖြင့် သေတမ်းစာ ပြုလုပ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်လှရင်သည် ၁၀-၇-၇၄ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်ရာ သေတမ်းစာမှာ နှစ်ပေါင်း (၃၀) ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း၊ သေတမ်းစာအရ ပေးသောပစ္စည်းတွင် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း အချင်းဖြစ်မြေနှင့် တိုက်အပြင် စိန်ရွှေရတနာများ ပါဝင်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၈၅/၉၁ တွင် သေတမ်းစာမူရင်းနှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးပြီး ဓာတ်ပုံမိတ္တူကို သက်သေခံအဖြစ် ဒေါ်ခင်မြယုက တင်ပြခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် သေတမ်းစာမူရင်းမှာ ပျောက်ဆုံးသွားကြောင်း၊ ဒေါ်လှရင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဦးကျော်ဌေး၊ ဦးစန်းမောင်တို့က ဒေါ်ခင်မြယုအား သေတမ်းစာအတုပြုလုပ်မှုဖြင့် ပြည်ကြီးတံခွန်မြို့နယ် တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၆၃/၉၆ အရ တရားစွဲဆိုသော်လည်း အရေးယူခံခြင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်ခင်မြယုအနေဖြင့် အဘွား ဒေါ်လှရင် ပေးခဲ့သောပစ္စည်းများ စီမံခန့်ခွဲနိုင်ရန်အတွက် သေတမ်းစာ အတည်ပြုလက်မှတ် ရလိုကြောင်း ဖော်ပြစွဲဆိုသည်။

မူလရုံးလျှောက်ထားခံရသူ ဦးစန်းမောင်တို့က အချင်းဖြစ်မြေ

နှင့် နှစ်ထပ်တိုက်အဆောက်အဦမှာ ဒေါ်လှရင် ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊
 ဒေါ်လှရင်သည် တိုက်မြောက်ဘက်(အနောက်ဘက်ခြမ်း) ကို သားကြီး
 ဦးကျော်ဌေးအားလည်းကောင်း၊ တိုက်မြောက်ဘက် (အရှေ့ခြမ်း) ကို
 သားငယ်ဦးစန်းမောင်အားလည်းကောင်း၊ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ၁၉၆၂
 ခုနှစ်တွင် ပေးကမ်းခဲ့ကြောင်း၊ တိုက်တောင်ဘက်ခြမ်းကို
 ဦးတင်ဖေကြီး၊ ဦးမျိုးတင်၊ ဦးအဇီမူလာနှင့် ဦးအလီမူလာတို့အား
 အငှားချထား ကြောင်း၊ ဒေါ်လှရင် ကွယ်လွန်သောအခါ
 သားဦးကျော်ဌေးနှင့် ဦးစန်းမောင်တို့က အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊
 တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၇၃/၉၂ တွင် ဒေါ်ခင်မြယု၏ အဆိုလွှာနှင့်
 ကျမ်းကျိန်ဖြေဆိုချက် အရ ဒေါ်လှရင်သည် သေတမ်းစာ
 ရေးသားခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သေတမ်းစာအတုနှစ်စောင်ကို
 မမှန်မကန်ပြုလုပ်ပြီး ဦးကျော်ဌေးတို့ အမည်ပေါက်မြေကို ဒေါ်ခင်မြယု
 (ခ) ဒေါ်ခင်မမကြီး အမည်သို့ ပြောင်းရန် လျှောက်ထားခဲ့ကြောင်း၊
 ထို့ပြင် ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ် စာချုပ်စာတမ်း မှတ်ပုံတင်ရုံးတွင်
 ဒေါ်ခင်မြယုက တစ်ဖက်သတ် ကြေညာစာတမ်း ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊
 ဒေါ်ခင်မြယု တင်ပြသည့် သေတမ်းစာမှာ ဒေါ်လှရင်ရေးခဲ့ သည့်
 သေတမ်းစာ မဟုတ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ဖော်ပြကန့်ကွက်ခဲ့သည်။

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက နှစ်ဖက်တင်ပြသော စာရွက်
 စာတမ်းများအရ ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၄ ရက် နေ့စွဲဖြင့်
 အခွန်တော် ၅/-တန် တံဆိပ်ခေါင်းစာရွက်ပေါ်တွင် သေတမ်းစာချုပ်
 ဟူ၍ လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်နှိပ်ပြုလုပ် ချုပ်ဆိုထားသော ဓာတ်ပုံမိတ္တူ
 ၂ စောင် တွေ့ရှိရာ တစ်စောင်တွင် သေတမ်းစာပြုလုပ်သူ ဒေါ်လှရင်
 နေရာ၌ “မလှရင်” ဟူ၍ လက်မှတ်ရေးထိုးထားကြောင်း၊ ထိုဓာတ်ပုံ

မိတ္တူကို တရားမကြီးမှုအမှတ် ၈၅/၉၁ တွင် သက်သေခံ (၅) အဖြစ် လက်ခံထားကြောင်း၊ နောက်တစ်စောင်တွင် သေတမ်းစာပြုလုပ်သူ ဒေါ်လှရင်နေရာ၌ “ဒေါ်လှရင်” ဟူ၍ လက်မှတ်ရေးထိုးထားကြောင်း၊ ယင်းဓာတ်ပုံမိတ္တူကို တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၂/၉၅ တွင် သက်သေခံ (ခ) အရ ယာယီလက်ခံထားကြောင်း၊ အဆိုပါသေတမ်းစာချုပ်ဓာတ်ပုံ မိတ္တူ ၂ စောင်ပါ အတွင်းစာသားများနှင့် လက်နှိပ်စက်စာကြောင်း အဖြတ်အတောက် အကူးအပြောင်း၊ စာပိုဒ်ခေါင်းစဉ်နေရာ ထားသို့ပုံ တို့မှာ အတူတူပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမွေဆက်ခံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၈ တွင် သေတမ်းစာပျောက်ဆုံး သို့မဟုတ် ပျက်စီးခဲ့လျှင် သေတမ်း စာပါ အကြောင်းအရာများကို သက်သေခံချက်နှင့် ထင်ရှားအောင် ပြသနိုင်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ ထင်ရှားအောင် ပြသနိုင်လျှင် အတည်ပြု လက်မှတ်ပေးအပ်ခွင့်ရကြောင်းဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ သေတမ်းစာ ဓာတ်ပုံမိတ္တူတွင် လက်မှတ်များ တစ်မျိုးစီ ပေါ်ပေါက်နေသော်လည်း မူလက သေတမ်းစာမူရင်းရှိခဲ့၍သာ ဓာတ်ပုံမိတ္တူများပေါ်ထွက်လာ သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်ကြောင်း၊ ဒေါ်လှရင်သည် သားနှစ်ဦးကို အထက်အောက် ၄ ခန်းစီပေးပြီး ကျန် ၄ ခန်းကို အတူနေ မြေး အကြီးဆုံးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မြယုအား သေတမ်းစာရေးပေးခြင်းမှာ ဖြစ်ဟန်ချေရှိကြောင်း၊ သေတမ်းစာမှာ ဥပဒေနှင့်အညီ အမွေရှင် မကွယ်လွန်မီ ပိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်း၏ ၃ ပုံ ၁ ပုံကို စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ ခြင်း ဖြစ်ဟန်ရှိကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်သည်။

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က အမှုတွဲရှိ အထောက် အထားများအရ ဒေါ်လှရင်၏ သေတမ်းစာမူရင်း ရှိခဲ့သည်ဟု ကောက်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမွေဆက်ခံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ

၂၃၈ အရ သေတမ်းစာမူရင်းသော်လည်းကောင်း၊ မိတ္တူသော်လည်းကောင်း မတင်ပြနိုင်လျှင် သေတမ်းစာပါ အကြောင်းအရာကို သက်သေထင်ရှား ပြသနိုင်လျှင် သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ်ကို ထုတ်ပေးနိုင်ကြောင်း၊ ဒေါ်ညိုညို (လိပြ-၄) (မူလရုံးလျှောက်ထားသူ နှင့် အမှတ် ၂ မှ ၅ ထိ လျှောက်ထားခံရသူတို့၏မိခင်) ထွက်ချက် အရ သေတမ်းစာကို ဒေါ်လှရင်က ရေးသားခဲ့သည်မှာ ထင်ရှား ပေါ်လွင်ကြောင်း၊ မူလရုံးက ဒေါ်လှရင်အနေဖြင့် မြေးဒေါ်ခင်မြယု အား မည်သည့်အတွက် သေတမ်းစာ ရေးပေးရကြောင်းကို သုံးသပ် ထားသည်မှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ကာ မူလရုံး အမိန့်ကို အတည်ပြုသည်။

အယူခံတရားလိုများ၏ ရှေ့နေက အဖွားဖြစ်သူ ဒေါ်လှရင် ပြုလုပ်ခဲ့သော သေတမ်းစာကို အမှုတွင် သက်သေခံအမှတ် (ခ) အရ ဒေါ်ခင်မြယုက တင်ပြထားကြောင်း၊ အဆိုပါ သေတမ်းစာ၌ ဒေါ်ခင်မြယုကိုသော်လည်းကောင်း၊ အခြားတစ်စုံတစ်ဦးကိုသော်လည်းကောင်း သေတမ်းစာအတည်ပြုသူအဖြစ် ဒေါ်လှရင်က ခန့်ထား ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အမွေဆက်ခံရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂ (၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ သေတမ်းစာတွင် ခန့်ထားသော သေတမ်းစာ အတည်ပြုသူကိုသာ သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးရ မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သေတမ်းစာအရ သေတမ်းစာအတည်ပြုသူအဖြစ် ခန့်ထားခြင်းမခံရသူအား သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေး နိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် သေတမ်းစာအရ သေတမ်းစာ အတည်ပြုသူအဖြစ် ခန့်ထားခြင်းမခံရသူ ဒေါ်ခင်မြယုအား သေတမ်း စာ အတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးထားခြင်းကို ပြန်လည်စိစစ်သင့်

ကြောင်း၊ သေတမ်းစာစာချုပ်ကို ဒေါ်လှရင်က အမှန်တကယ် ရေးသားခဲ့ခြင်းရှိ-မရှိနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားသော အကြောင်းအရာ သည် ယခင် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၀၂ တွင် အငြင်းပွားခဲ့သော အကြောင်းအရာ ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ နှစ်ဖက်အမှုသည်များသည် နှစ်မှုလုံးတွင် ဒေါ်လှရင် ၏ သေတမ်းစာအရ ရရှိသည့် အခွင့်အရေးအပေါ် တရားဆိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခင်အမှုတွင် အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့သော တရားရုံးသည် ယခုအမှုကိုစစ်ဆေးစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ အငြင်းပွားသည့် ၄-၁၀-၇၃ ရက်စွဲပါ သေတမ်းစာကို ဒေါ်လှရင်က အမှန်တကယ် ရေးသားခဲ့ခြင်း ရှိ-မရှိ ပြဿနာကို ယခင်အမှုတွင် ကြားနာ၍ အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ယခုအမှုတွင် တိုင်းတရားရုံးက ယင်းပြဿနာကို ထပ်မံစိစစ်ခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မြယုက သေတမ်းစာမှာ ဥပဒေနှင့် အညီ ကွယ်လွန်သူ အမွေရှင်မကွယ်လွန်မီ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော ပစ္စည်း ၏ ၃ ပုံ ၁ ပုံကို စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အဘွားဖြစ်သူ ဒေါ်လှရင်၏ သေတမ်းစာဖြင့် ပေးအပ်ခြင်းခံရသူ ကိုယ်တိုင် သေတမ်း စာပါ ပစ္စည်းများကို စီမံခန့်ခွဲရန်အတွက် သေတမ်းစာအတည်ပြု လက်မှတ်ထုတ်ပေးရန် မူလတိုင်းတရားရုံး၌ လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ အမွေဆက်ခံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇၆၊ ၂၈၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီ တင်သွင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သေတမ်းစာတွင် အခြေခံလိုအပ်ချက် များ ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြပါရှိသဖြင့် တရားဝင်ခိုင်မာသော သေတမ်းစာ ဖြစ်ပြီး အမှုတွင် ဖြောင့်ဆိုဝန်ခံလွှာတင်သွင်းသူ ဒေါ်ညိုညို (လိုပြ- ၄) ၏ ထွက်ဆိုချက်အရ သေတမ်းစာကို ဒေါ်လှရင် ရေးသားခဲ့

ကြောင်းမှာ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အမွေရှင်ဒေါ်လှရင်၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် မြေးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မြယုသို့ မိမိပိုင် ပစ္စည်းများ ပေးအပ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားရန်သာ အဓိက အရေးကြီးလိုအပ်ကြောင်း၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၀၂/၉၈ သည် ဒေါ်ခင်မြယုက ဦးတင်ဖေ၊ ဦးကျော်ဌေး၊ ဦးစန်းမောင်တို့အပေါ် ဝရမ်းကပ်ထားသော အခန်း ၂ ခန်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ နှင့် ၄၂ အရ စွဲဆိုသောအမှုဖြစ်ပြီး တရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၇၂/၀၂ သည် လျှောက်ထားခံရသူမှ ကွယ်လွန်သူ အမွေရှင် ဒေါ်လှရင်၏ သေတမ်းစာပါ ပစ္စည်းများကို စီမံခန့်ခွဲနိုင်ရန်အတွက် သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ်ထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားသောအမှု ဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူကို သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်မဟုတ်သဖြင့် မူလ တိုင်းတရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ်တို့၏ စီရင်ချက်သည် တရားဥပဒေအရ တိမ်းစောင်းချွတ်ချော်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဤတရားမအထူးအယူခံအား စရိတ်နှင့်တကွပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲကို စိစစ်ရာတွင် ဒေါ်ခင်မြယု(ခ)ဒေါ်ခင်မမကြီး က အဘွားဖြစ်သူဒေါ်လှရင် ရေးသားခဲ့သည့် ၄-၁၀-၇၃ ရက်စွဲပါ သေတမ်းစာအရ သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းလျှောက်ထားချက်အပေါ် ဦးစန်းမောင်တို့က ကန့်ကွက်လွှာ တင်သွင်းခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ကန့်ကွက်လွှာတင်သွင်းခဲ့သော်လည်း တိုင်းတရားရုံး က အမွေဆက်ခံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ တရားမကြီးမှု ပြောင်းလဲဖွင့်လှစ်ခြင်းမပြုဘဲ နှစ်ဖက်သက်သေခံချက်

များ ရယူကာ ဒေါ်ခင်မြယု လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း သေတမ်းစာ အတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဒေါ်ခင်မြယုက ဒေါ်လှရင် ပြုလုပ်ခဲ့သော သေတမ်းစာ သက်သေခံအမှတ် (ခ) ကို တင်ပြသည်။ ယင်းသေတမ်းစာတွင် ပစ္စည်း စာရင်းကို ဖော်ပြထားသော်လည်း ဒေါ်လှရင်က ယင်းသေတမ်းစာအရ သေတမ်းစာ အတည်ပြုသူအဖြစ် ဒေါ်ခင်မြယုကိုသော်လည်းကောင်း၊ အခြားတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုသော်လည်းကောင်း ခန့်ထားခြင်း မရှိ ခဲ့ပေ။

အမွေဆက်ခံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂ တွင် အောက်ပါ အတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

" 222 (1). Probate shall be granted only to on executor appointed by the will."

ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရ သေတမ်းစာ အတည်ပြုလက်မှတ်ကို သေတမ်းစာတွင် ခန့်ထားသော သေတမ်းစာအတည်ပြုသူ တစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုသာ ခွင့်ပြုနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ သေတမ်းစာအတည်ပြု သူအဖြစ် ခန့်ထားခြင်း မခံရသူအား သေတမ်းစာ အတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင် သေတမ်းစာအတည်ပြု လက်မှတ် ထုတ်ပေးရန် လျှောက်လွှာတွင် ဖော်ပြရမည့် အချက်အလက်များ သတ်မှတ်ရာ၌ အမွေဆက်ခံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇၆ (၁) (င) အရ သေတမ်းစာ အတည်ပြုလက်မှတ် ရရန် လျှောက်ထားရာ၌ လျှောက်ထားသူသည် သေတမ်းစာတွင် အမည်ဖော်ပြ ပါရှိသည့် သေတမ်းစာ အတည်ပြုသူဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြရန် လိုအပ်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အဆိုပါသေတမ်းစာတွင် သေတမ်းစာအတည်ပြုသူ အဖြစ် ဒေါ်ခင်မြယုအား ခန့်ထားခြင်းမရှိသဖြင့် တရားရုံးက ၎င်းအား သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်ပေ။

တစ်ဖန် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၀၂/၉၈ တွင် ဒေါ်ခင်မြယုက ဦးတင်ဖေ၊ ဦးကျော်ဌေးနှင့် ဦးစန်းမောင်တို့အပေါ် ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွတ်ဟကြေညာပေး စေလိုမှုနှင့် အခန်း ၂ ခန်း လက်ရောက်ရလို့မူ စွဲဆိုခဲ့သည်။ ယင်းအမှု တွင် ခရိုင်တရားရုံးက အောက်ဖော်ပြပါငြင်းချက်ကို ထုတ်နုတ်ထား သည်-

“ဒေါ်လှရင်မှ တရားလိုအား အချင်းဖြစ်အခန်း ၄ ခန်းကို သေတမ်းစာဖြင့် ပေးခဲ့သည်ဆိုသည်မှာ မှန်သလား။

(သို့မဟုတ်)

တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်ဥပစာ၏ ပိုင်ရှင် မဟုတ်ဘဲ ဦးကျော်ဌေး၊ ဦးစန်းမောင်တို့သာ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်ဆိုသည်မှာ မှန်သလား။”

ယင်းငြင်းချက်ကို ခရိုင်တရားရုံးက ဒေါ်လှရင်သည် တရားလို (ဒေါ်ခင်မြယု) အား အချင်းဖြစ်အခန်း ၄ ခန်းကို သေတမ်းစာဖြင့် ပေးခဲ့သည်ဆိုသည်မှာ မမှန်ကြောင်း၊ တရားလို (ဒေါ်ခင်မြယု) သည် အချင်းဖြစ်ဥပစာ၏ ပိုင်ရှင်မဟုတ်ဘဲ ဦးကျော်ဌေး၊ ဦးစန်းမောင်တို့သာ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်ဆိုသည်မှာ မှန်ကြောင်း ဖြေဆိုခဲ့သည်။ ခရိုင်တရားရုံး ၏စီရင်ချက်ကို ဤအမှုတွင် သက်သေခံအမှတ် (၂) အရ တင်ပြထား သည်။

ယခုအမှုတွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ၄-၁၀-၇၃ ရက်စွဲပါ သေတမ်းစာကို ဒေါ်လှရင်က အမှန်တကယ် ရေးသားခဲ့ခြင်းရှိ-မရှိ ဟူသော ပြဿနာကို စိစစ်ခဲ့သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ပုဒ်မ ၁၁။ တရားမမှု တစ်မှုတွင် တိုက်ရိုက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဓိကအားဖြင့်လည်းကောင်း အငြင်းပွား လျက်ရှိသည့် အကြောင်းအရာသည် တရားရုံး တစ်ရုံးက ကြားနာ၍ အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ပြီးသော ယခင် တရားမမှု တွင် တိုက်ရိုက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဓိကအားဖြင့် လည်းကောင်း အငြင်းပွားခဲ့သောအကြောင်းအရာပင်ဖြစ်ပြီး အမှုသည်များမှာလည်း ယခင်အမှုပါ အမှုသည်များသော် လည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့ကို ဆက်ခံအရေးဆိုသူများ သို့မဟုတ် ၎င်းတို့အနက် တစ်ဦးဦးသော်လည်းကောင်း ဖြစ်၍ ဆိုင်ရေး ဆိုင်ခွင့် တစ်ရပ်တည်းအရ တရားဆိုင်ကြရာတွင် နောက်အမှု ကိုဖြစ်စေ၊ အငြင်းပွားသည့် အကြောင်းအရာနှင့်စပ်လျဉ်း သော ငြင်းချက် ထပ်မံပေါ်ပေါက်သည့်အမှုကိုဖြစ်စေ ယခင် အမှုအား စစ်ဆေးစီရင်ခဲ့သော တရားရုံးက စစ်ဆေးစီရင်ပိုင် ခွင့်ရှိပါက မည်သည့်တရားရုံးကမျှ နောက်အမှု သို့မဟုတ် အဆိုပါငြင်းချက်ကို စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းမပြုရ။”

အမှုတွင် အငြင်းပွားနေသော အကြောင်းအရာသည် ယခင် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၀၂/၉၈ ၌ တိုက်ရိုက် အားဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ အဓိကအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း အငြင်းပွားသည့်

အကြောင်းအရာနှင့် တူညီသည်။ အမှုသည်များ တူညီသည့်ပြင် ဒေါ်လှရင်၏ သေတမ်းစာပါ အခွင့်အရေးအပေါ် တရားဆိုင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ အမှုကို စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးက အဆုံးအဖြတ်ပြုထားခြင်းဖြစ်သည်။ အငြင်းပွားနေသည့် ၄-၁၀-၇၃ ရက်စွဲပါ သေတမ်းစာကို ဒေါ်လှရင်က အမှန်တကယ် ရေးသားခြင်း ရှိ-မရှိ ပြဿနာကို ယခင်အမှုတွင် ကြားနာဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်သဖြင့် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ရပ်ဖြစ်ရာ ထပ်မံဆုံးဖြတ်ခွင့်မရှိတော့ချေ။

သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်ခင်မြယု (ခ) ဒေါ်ခင်မမကြီးအား သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးသည့် အမိန့်သည်လည်းကောင်း၊ ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည်လည်းကောင်း မှန်ကန်သည်ဟုမဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံခုံရုံးက ကြားနာလျက်ရှိသော ပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

(က) သေတမ်းစာအရ သေတမ်းစာ အတည်ပြုသူအဖြစ် ခန့်ထားခြင်းမခံရသူ ဒေါ်ခင်မြယုအား သေတမ်းစာ အတည်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးသည့် တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သော တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး ရုံးထိုင်) ၏ အမိန့်သည် အမှုတွဲတွင် ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိသော သက်သေခံ အထောက်အထားများအရ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊

(ခ) မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ၁၉၉၈ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၀၂ တွင် ဒေါ်လှရင်က ဒေါ်ခင်မြယုအား

အချင်းဖြစ်အခန်း ၄ ခန်းကို သေတမ်းစာဖြင့် ပေးခဲ့
သည်ဆိုခြင်း မမှန်ကြောင်း သက်သေခံ (၂) စီရင်ချက်
အရ ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်ရာ အဆိုပါဆုံးဖြတ်ချက်သည်
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ ယခုစွဲဆိုသော
အမှုတွင် မီးသေကြောင်း။

ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး
ရုံးထိုင်) နှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ အမိန့်တို့ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။
မူလ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ခင်မြယု စွဲဆိုသောအမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ
ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ငွေ ကျပ် ၃၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။